

פרשת וישלח

קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות (לב, יא)

ופרש"י: מדרש אגדה נתן מקלו בירדן ונבקע הירדן.

בפרשת בשלח שואל ה"אור החיים" הקדוש: מדוע ולמה יש כ"כ ענין גדול בקריעת ים סוף בעוד שכשעם ישראל נכנסו לארץ ישראל גם נבקע להם הירדן ולא מוזכרה ומפורסמת עובדה זו (שמובאת בנביא יהושע), כמו"כ מצינו בגמרא חולין (דף ז) שנבקע נהר גינאי לרבי פנחס בן יאיר ואין בכך חידוש עצום?

ותירץ כי קריעת ים סוף היתה קודם נתינת התורה לעמ"י אך המקרים הנ"ל היו לאחר מתן תורה ומשכך אין בכך כל חידוש לקרוע את הים והנהר בכח התורה שהוא הכח העצום ביותר.

ולפי"ז קשה שהרי בקע יעקב את הירדן והיה זה קודם קריעת ים סוף ומתן תורה, וא"כ ודאי חידוש עצום הוא זה, והרי אילולא הרש"י שהיה מביא מדרש נעלם זה לא היינו יודעים על כך?

והתירוץ הנראה כי יעקב אבינו חצה את הירדן ובקעו בדרכו לחרן לאחר שישב ולמד בישיבת שם ועבר ארבע עשרה שנה, ומשכך שוב אין כל חידוש כי בכח התורה נבקע הירדן.